

[Josef Andersson.]

Økonomi og Forsyning med Livsfornødenheder er en ubetinget Nødvendighed, at Landbrugets Produktion gennemføres i størst mulige Omfang, kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde dette Lovforslag. Jeg vil dog gerne i Lighed med mit Partis Ordfører i det høje Folketing udtale Haabet om, at der vil blive budt Arbejderne saa gode Vilkaar at arbejde under, at det ikke vil blive vanskeligt at faa den fornødne Arbejdskraft fremskaffet ad Frivillighedens Vej, saaledes at der ikke bliver Brug for denne Lovs Tvangsforanstaltninger.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Landsting i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af det andet høje Ting.

Rahbek: Ogsaa mit Parti kan give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, der jo har til Formaal at forhindre, at der opstaar en Situation her i Landet, hvor vi trods en forholdsvis stor Arbejdsløshed dog mangler Medhjælpere til det allernødvendigste Arbejde. Og jeg anser ikke alene Landbrugsarbejdet for nødvendigt, men ogsaa Arbejdet med at forskaaffe det nødvendige Brændsel til den kommende Vinter er saa livsvigtigt, at det maa sikres, og det er det, der er Formaalet med Lovforslaget.

Den Tilslutning, som Forslaget har faaet i det andet høje Ting, viser, at man fra alle Sider fuldt ud har forstaaet dette, og jeg er sikker paa, at det samme vil blive Tilfældet her i Tinget. Naar jeg har sagt dette, ønsker jeg at tilføje, i Lighed med hvad det ærede Medlem Hr. Josef Andersson udtalte, at det heller ikke fra vor Side er med nogen Begejstring, vi gaar med til at gribe ind i Landbrugets frie Arbejdsforhold, saaledes som der her er Tale om. Vi er vedblivende af den Mening, at det ordner sig bedst med mindst mulig Indgriben udefra. Dertil kommer for mit Vedkommende, og jeg tror for adskillige andre, som har udtalt sig om Landboudommens Forhold ved Møder og andre Lejligheder, at vi har maattet give Landboudommen det Raad — den Landboudom, som gerne vil i Besiddelse af en Landejendom, men for hvem Forholdene har vanskeliggjort dette i højeste Grad —

at se Tiden an og saa sagt til dem: Nu med alle de Muligheder, der bliver i Sommer, gaa saa ud og tjen en god Sommerløn, og lad os saa se, hvordan Tiderne udvikler sig ogsaa med Hensyn til Ejendomspriserne! Den Lov, vi her staar i Begreb med at vedtage, vil i nogen Maade gribe ind i disse Forhold, men jeg udtaler det Haab, at Ungdommen vil forstaa, at det, som jeg allerede har sagt, ikke er med Glæde eller Begejstring, vi gør det, men fordi vi indser, at det er en Nødvendighed, at der sikres Landbruget Arbejdskraft.

Der er et andet Forhold, jeg ogsaa gerne vil omtale med nogle faa Ord. Vi har i adskillige Aar talt om det uheldige i, at der var gaaet en Strøm fra Landet til Byen. Det staar for mig, som om der nu skulde være en Chance for at faa denne Strøm vendt den modsatte Vej, og jeg ved af personlig Erfaring, at det er ved at ske, at adskillige unge inde fra Byerne har faaet en Plads i Landbruget. Med lidt Forstaaelse fra alle Sider skulde der være en Mulighed for, at vi kunde faa nogle af de, desværre alt for mange, der gaar inde i Byerne og mangler Beskæftigelse, anbragt ude i Landbruget. Meget af det Arbejde, der skal gøres i Landbruget, kan forholdsvis hurtigt læres, og det vilde være meget ønskeligt, om vi kunde komme ind paa den Udvikling, at de unge søgte hen, hvor Arbejdet findes. Det ser ud til — det er jo ogsaa Grunden til, at vi vedtager en Lov af denne Art —, at i den forestaaende Sommer vil det ikke mindst være ude i Landbruget og i de Virksomheder, som naturligt knytter sig til Landbruget: Tørveskær, Landvindingsarbejde, og hvad det alt sammen er, at der bliver Brug for Arbejdskraft, og jeg vil da haabe, at der fra alle Sider vil blive vist Forstaaelse over for dette Forhold, at vi nu, som jeg sagde før, for en Gangs Skyld kunde faa Strømmen vendt, saa at den gik fra By til Land.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Behandling.

Jørgen Jørgensen: Den Lovgivning, vi her indlader os paa, griber, som allerede nævnt fra anden Side, ind paa et meget omtaaligt Omraade. Dette at tvinge noget igennem, som ikke ad naturlig Vej lader sig ordne, er noget, der er os Danske saa